

Nr 156.

Av herrar Widén och Rimås, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om bidrag till jordbrukets rationalisering.

Anslaget till jordbrukets rationalisering under nionde huvudtiteln har år från år visat en stigande reservationsmedelsbehållning. Under det senast avslutade budgetåret 1952/53 steg reservationsmedelsbehållningen med ca 3,7 miljoner kronor och uppgick vid budgetårets utgång till 41,1 miljoner kronor. Under de hittills sex avslutade budgetår anslaget varit uppfört i riksstaten har under detsamma anvisats 70 miljoner kronor, medan utbetalningarna under samma tid uppgått till ca 29 miljoner kronor.

Anledningen till de stora uppsamlade behållningarna på anslaget står, förutom att anslaget säkerligen varit tilltaget för högt, att finna i den omständigheten, att en lång tid förflyter från det bidrag beviljas och till utanordningen av beviljat bidrag. Anslaget hör därför till den typ av anslag, som i syfte att bidra till bättre överblick över budgeten borde uppdelas i dels en *bidragsram*, angivande det belopp upp till vilket bidrag under budgetåret finge beviljas, dels ett *anslag* för de under budgetåret aktualiserade utbetalningarna. Det bör erinras om att lantbruksstyrelsen i sina petita till innevarande budgetår föreslog en sådan omläggning. Departementschefen ansåg sig emellertid, sedan statskontoret och riksräkenskapsverket yttrat sig över förslaget, inte böra tillstyrka det.

Starka sakliga skäl talar enligt vår mening för att omläggningen kommer till stånd. Vi föreslår därför att för nästa budgetår en bidragsram beslutas. I enlighet med det av lantbruksstyrelsen äskade beloppet bör ramen fastställas till 17 000 000 kronor, varav 1 500 000 bör avses för bidrag till yttre och 15 500 000 till inre rationalisering. Kungl. Maj:t bör äga rätt att jämka fördelningen, om förhållandena föranleder därtill.

Den stora reservationsmedelsbehållningen vid utgången av budgetåret 1952/53 om 41,1 miljoner kronor torde jämte de för innevarande budgetår anvisade medlen om 15 miljoner kronor mer än väl täcka utbetalningarna från anslaget under innevarande och nästa budgetår. Något nytt medelsanslag torde därför inte vara erforderligt för budgetåret 1954/55. Anslaget bör upptagas med ett formellt belopp.

Liksom hittills torde av de medel, som beräknats för verksamheten för inre rationalisering, ett belopp av 5 000 kronor få disponeras till länsstyrelsernas kostnader för syneförrättningar enligt lagen den 30 juni 1947 (nr 288) om uppsikt å jordbruk.

Under återopande av det anförda hemställer vi sålunda,

att riksdagen måtte

a) medgiva att under budgetåret 1954/55 må beviljas statsbidrag från Bidrag till jordbrukets rationalisering å tillhoppa 17 000 000 kronor;

b) till Bidrag till jordbrukets rationalisering för budgetåret 1954/55 anvisa ett förslagsanslag av 100 kronor.

Stockholm den 26 januari 1954.

A. Widén.

S. Rimås.